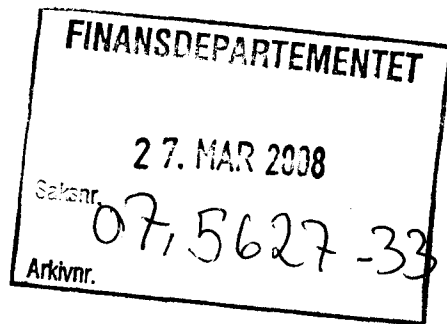

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 25.03.2008

Høringssvar utkast til forskrift om obligatorisk tjenstepensjon mm

Vi viser til Deres brev av 21.12.2007. Vi har noen kommentarer til pkt 3 *Avklaring av begrepet Eierinteresser i foretaket.*

Det foreslås en forskriftsregulering av hva OTP-loven § 1 b "uten eierinteresser" betyr. Det foreslås at dette skal være eierinteresser under 10 %. Det sies i drøftingen at hensynet til å sikre flest mulig arbeidstakere pensjonssparing taler for at foretak med kun én ansatt med en stilling i foretaket på over 75 %, skal omfattes av OTP-loven og ha plikt til å sikre arbeidstakeren tjenstepensjon etter OTP-loven § 2 dersom arbeidstakeren har en eierinteresse i foretaket som ikke representerer en betydelig innflytelse i foretaket. Regnskapsloven bruker begrepet betydelig innflytelse. I regnskapsloven § 1-4 slås det fast at betydelig innflytelse normalt skal anses å foreligge når den regnskapspliktige eier så mange aksjer eller andeler at de representerer minst 20 % av stemmene i foretaket. Etter vårt syn taler dette for at grensen heves til 20 %.

Etter vårt syn bør grensen heves ytterligere. Slik vi forstår det, er det formålet om at flest mulig arbeidstakere skal ha en pensjonsordning som må avveies mot muligheten for eier/innehaver til å få pensjonssparing med skattefavourisering i stedet for IPA. Styring av et selskap krever bestemmende innflytelse som definert i regnskapsloven § 1-3. Etter vårt syn skulle det utifra dette være mulig å heve eierinteressegrensen til 50 %. Slik vi ser det, ville dette også stemme godt overens med den beskrivelse som gis i punkt 4.3 siste avsnitt av hvor grensen mellom en arbeidstaker og en innehaver er trukket etter arbeidsmiljøloven og ferieloven.

Med den prosentgrensen som nå foreslås, og den praktiseringen av skillet mellom en arbeidstaker og innehaver som beskrives, vil resultatet bli at en person som eier for eksempel 20 % av et selskap der han er eneste ansatte og har mer enn 75 % stilling, verken har krav på eller kan få OTP. Etter vårt syn virker det hensiktsmessig med en harmonisering av grensen for hva som anses å være "uten eierinteresse" med grensen for når en person ikke er arbeidstaker, men innehaver. Resultatet blir i så fall alltid at enten er foretaket forpliktet til å gi OTP, eller så kan det velges å gi det.

Det argumenteres for at det skal ses bort fra indirekte eie, og sies at dette skal presiseres i forskriftsteksten. Vi kan ikke se at dette er gjort.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør